

Conférence des Cours constitutionnelles européennes
Conference of European Constitutional Courts
Konferenz der europäischen Verfassungsgerichte
Конференция Европейских Конституционных Судов

**JUSTIȚIA CONSTITUȚIONALĂ:
FUNȚII ȘI RAPORTURILE CU CELELALTE
AUTORITĂȚI PUBLICE**

*Raport național pentru cel de-al XV^{lea} Congres al Conferinței
Curților Constituționale Europene, prezentat de
Curtea Constituțională a Republicii Armenia*

I. RAPORTURILE CURȚII CONSTITUȚIONALE CU PARLAMENTUL ȘI GUVERNUL

- 1. Rolul Parlamentului (eventual al Guvernului) în procedura de numire a judecătorilor la instanța de contencios constituțional. După numire, aceeași autoritate îi poate revoca pe judecătorii instanței constituționale? Care sunt motivele / temeiurile unei asemenea revocări?**

Președintele Republicii Armenia și Adunarea Națională îi numesc pe cei nouă membri ai Curții Constituționale. În conformitate cu punctul 1, articolul 83 din Constituția RA, Adunarea Națională numește cinci membri ai Curții Constituționale. În conformitate cu punctul 2 din articolul amintit, președintele Curții Constituționale este numit în termen de 30 de zile de la vacantarea funcției de președinte al Curții Constituționale, la recomandarea președintelui Adunării Naționale.

Adunarea Națională este autorizată, în cazurile și condițiile prevăzute de lege, pe baza concluziilor Curții Constituționale și cu votul majorității din numărul total de deputați, să revoce mandatul oricăreia dintre persoanele pe care le-a desemnat la Curtea Constituțională.

Motivele de revocare a membrilor sunt prevăzute în Partea a 3-a, Articolul 14 din Legea privind “Curtea Constituțională.” Potrivit acestor dispoziții, calitatea de membru al Curții Constituționale încetează, în baza concluziilor Curții Constituționale, prin decizia organului care l-a numit, în cazul când acesta:

- 1) a fost absent de trei ori în decursul unui an de la ședințele de judecată, fără un motiv justificat;
- 2) timp șase luni nu și-a putut exercita atribuțiile în calitate de membru al Curții Constituționale din cauza unei incapacități temporare sau din alte motive legale;
- 3) a încălcat normele de incompatibilitate cu privire la calitatea de membru al Curții Constituționale, stabilite prin prezenta lege.
- 4) și-a exprimat anticipat opinia cu privire la un caz supus examinării Curții Constituționale sau, în orice alt mod, a stârnit suspiciuni cu privire la imparțialitatea sa, ori a comunicat informații privind procesul de consultare cu ușile închise sau a încălcat în orice alt mod jurământul depus ca membru al Curții Constituționale.
- 5) este afectat de o boală sau dizabilitate fizică, care afectează îndeplinirea atribuțiilor în calitate de membru al Curții Constituționale.

- 2. În ce măsură instanța de control constituțional are autonomie financiară – în stabilirea și administrarea bugetului de cheltuieli?**

În conformitate cu Legea RA privind “Curtea Constituțională,” se asigură de principiu independența Curții Constituționale cu privire la constituirea și administrarea

propriului buget. Potrivit Articolului 6 din Lege, președintele Curții Constituționale, conform procedurii prevăzute de Regulamentul Curții Constituționale, prezintă Guvernului cheltuielile estimative ale Curții Constituționale (cererea bugetară) pentru a fi incluse în proiectul bugetului de stat, la termenul prevăzut de Legea privind sistemul bugetar. Dacă este acceptată de Guvern, cererea bugetară a Curții Constituționale este inclusă în proiectul bugetului de stat, iar în cazul în care nu există obiecții, aceasta este prezentată Adunării Naționale împreună cu proiectul bugetului de stat. Curtea Constituțională dispune în mod independent de propriul buget.

Pentru a asigura desfășurarea în bune condiții a activității Curții Constituționale și pentru finanțarea de cheltuieli neprevăzute, se constituie un fond de rezervă, printr-un articol distinct al bugetului.

3. Poate fi modificată legea de organizare și funcționare a instanței constituționale de către Parlament, însă fără consultarea acesteia?

Trebuie mai întâi precizat că, în conformitate cu articolul 94 din Constituția RA, **competențele și normele de organizare a Curții Constituționale sunt definite de Constituție, în timp ce normele privind activitatea acesteia sunt stabilite de Constituție și de Legea privind Curtea Constituțională.**

Luând în considerare faptul că modul de organizare a Curții Constituționale nu este definit prin Lege, ci de Constituție, iar amendamentele aduse Constituției se adoptă prin referendum, Adunarea Națională nu are dreptul să modifice normele de organizare a Curții Constituționale a RA. Cât privește normele ce guvernează activitatea Curții Constituționale, întrucât acestea nu sunt definite exclusiv de Constituție, ci și de Lege, Adunarea Națională le poate modifica în măsura în care ele sunt cuprinse în Legea RA privind “Curtea Constituțională”. Referitor la efectuarea unor astfel de modificări, cu sau fără consultarea Curții Constituționale, Adunarea Națională este liberă să opereze modificări fără să consulte Curtea Constituțională.

Mai mult, astfel de consultări nici nu sunt permise având în vedere că aceste modificări pot fi supuse ulterior examinării Curții Constituționale în cadrul controlului de constituționalitate a legilor.

4. Instanța constituțională are competența verificării constituționalității regulamentelor de organizare și funcționare a Parlamentului, respectiv Guvernului?

Regulamentul Adunării Naționale a Republicii Armenia are statut de lege. Întrucât Curtea Constituțională este competentă să exercite controlul constituționalității legilor, Regulamentul Adunării Naționale poate fi, de asemenea, obiect al controlului de constituționalitate. De exemplu, prin decizia CCD - 810 din 6 iunie 2009, Curtea Constituțională a RA a declarat partea a 3-a, articolul 14 din Legea RA privind

"Regulamentul Adunării Naționale", ca fiind în contradicție cu Constituția RA și ca atare invalidată.

În ceea ce privește Guvernul, procedura de funcționare a Guvernului Republicii Armenia este stabilită prin decret al Președintelui RA (Decretul Președintelui RA din 18 iulie 2007, privind stabilirea regulilor de organizare a activității Guvernului RA și a altor organe de stat aflate în subordinea acestuia). Ținând cont de faptul că decretele președintelui RA sunt supuse controlului de constituționalitate, și actul juridic care stabilește procedura de funcționare a Guvernului poate fi obiect al controlului exercitat de Curtea Constituțională.

5. Controlul de constituționalitate: specificați tipul / categoriile de acte asupra cărora se exercită controlul.

Categoriile de acte juridice supuse controlului de constituționalitate sunt definite de articolul 100 din Constituția RA. Potrivit acestuia, Curtea Constituțională decide cu privire la constituționalitatea legilor, a hotărârilor Adunării Naționale, a decretelor Președintelui Republicii, a hotărârilor Guvernului, Primului-ministru, ale organelor autonome locale, respectiv a obligațiilor asumate prin tratate internaționale.

6. a) Parlamentul și Guvernul, după caz, procedează de îndată la modificarea legii (respectiv a actului declarat neconstituțional) în sensul punerii de acord cu legea fundamentală, potrivit deciziei instanței de contencios constituțional. Care este termenul stabilit în acest sens? Există și o procedură specială? În caz contrar, specificați alternativele. Exemplificați.

Răspunsul la întrebare poate fi regăsit în Decizia CCD - 866 din 23 februarie 2010 a Curții Constituționale a RA. În special, la punctul 3 din această decizie se statuează: "... Legea RA cu privire la "Regulamentul Adunării Naționale" și Legea RA privind "Actele Juridice" nu prevăd încă vreo reglementare juridică privind măsurile necesare, pe care Adunarea Națională ar trebui să le întreprindă ca urmare a unei decizii a Curții Constituționale prin care se stabilește că o lege sau o dispoziție a legii și o decizie a Adunării Naționale a RA contravin Constituției și sunt invalidate de Curtea Constituțională în baza punctului 1, articolul 100 din Constituția RA, situație care a fost subliniată și în rapoartele anuale din 2008 și 2009, cu privire la executarea deciziilor Curții Constituționale".

6. b) Parlamentul poate invalida decizia curții constituționale: precizați în ce condiții.

Adunarea Națională a Republicii Armenia nu este autorizată să invalideze deciziile Curții Constituționale.

7. Există mecanisme de cooperare instituționalizată între Curtea Constituțională și alte organe? Dacă da, care este natura acestor contacte / ce funcții și prerogative se exercită de ambele părți?

Astfel de mecanisme instituționale nu operează în Republica Armenia.

Totuși, se cuvine a fi menționat că, în conformitate cu punctul 5, articolul 46 din Legea RA privind "Curtea Constituțională", "Reprezentanții Președintelui Republicii, ai Adunării Naționale, ai Guvernului, ai Curții de Casație, ai Ombudsman-ului, ai procurorului-șef, interesați să participe la ședința Curții Constituționale, pot înainta o cerere în acest sens Curții Constituționale și pot primi în avans documentele și actele cauzei în curs de examinare, de asemenea ei pot aduce clarificări față de întrebările Curții Constituționale, având statut de invitat la audierea cauzei." Aceasta este unica modalitate de cooperare în cadrul regulilor de procedură constituțională. În plus, Adunarea Națională a RA a constituit un grup separat de lucru din rândul deputaților care, după fiecare decizie a Curții Constituționale, pregătește recomandări cu privire la modificările legislative necesare, pe baza deciziei pronunțate.

II. SOLUȚIONAREA CONFLICTELOR JURIDICE DE NATURĂ ORGANICĂ DE CĂTRE CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

1. Care sunt trăsăturile conținutului conflictului juridic de natură constituțională dintre autoritățile publice?

Curtea Constituțională a RA nu are competența de a soluționa conflictele juridice apărute între organele statului cu privire la competențele lor constituționale.

Curtea Constituțională se referă indirect la aceste aspecte în cadrul atribuției sale de a decide cu privire la constituționalitatea actelor normative.

2. Dacă instanța de contencios constituțional are competența soluționării acestor conflicte.

În completarea celor menționate mai sus, Curtea Constituțională este competentă să examineze numai conflictele legate de decizia adoptată de comisiile electorale cu privire la rezultatul alegerilor.

3. Care sunt autoritățile publice între care pot apărea astfel de conflicte?

În cadrul controlului constituționalității actelor normative, conflictul de natură constituțională supus soluționării poate viza orice organ al statului.

4. Actele juridice, faptele sau acțiunile ce pot genera astfel de conflicte: sunt ele legate doar de conflictele de competență sau implică și cazurile când o autoritate publică poate contesta constituționalitatea unui act emis de o altă autoritate publică? Dacă instanța dvs. de control constituțional a soluționat astfel de conflicte. Exemplificați.

În cazul Curții Constituționale a RA, obiect al dezbaterii și soluționării conflictului constituțional poate fi numai actul normativ a cărui constituționalitate este contestată, iar astfel de conflicte includ doar cazurile în care un organ al statului contestă constituționalitatea actului adoptat de către un alt organ al statului.

5. Care sunt titularii dreptului de a sesiza instanța constituțională în vederea soluționării unui asemenea conflict?

Curtea Constituțională poate fi sesizată cu o cerere de soluționare a unor astfel de conflicte (în măsura în care se referă la constituționalitatea actelor normative) de către:

- Președintele Republicii;
- cel puțin o cincime din numărul total de deputați;

- Guvern;
- organele autonome locale cu privire la constituționalitatea actelor emise de organe ale statului prin care li se încalcă drepturile constituționale;
- instanțele judecătorești și procurorul general, referitor la o chestiune de constituționalitate a prevederilor actelor normative în legătură cu cauzele concrete în cadrul unui proces;
- Avocatul Poporului – cu privire la conformitatea actelor normative enumerate la punctul 1 din art. 100 din Constituție, în raport cu prevederile Capitolului 2 din Constituție;
- Candidații la funcția de Președinte al Republicii și în alegerile parlamentare, cu privire la aspectele enumerate la punctele 3.1 și 4 din art. 100 din Constituție, dacă îi vizează în mod direct.

6. Care este procedura de soluționare a unui astfel de conflict?

În măsura în care astfel de conflicte sunt soluționate doar în cadrul examinării constituționalității unui act normativ, atunci va fi aplicată procedura jurisdicțională generală de verificare a constituționalității actului normativ.

7. Ce soluții pronunță instanța de contencios constituțional? Exemplificați.

Curtea Constituțională poate adopta doar una din următoarele soluții:

- de stabilire a constituționalității actului atacat;
- de stabilire a neconstituționalității, în tot sau în parte, a actului atacat și de invalidare a acestuia.

Trebuie menționat faptul că în jurisprudența Curții Constituționale au fost cazuri în care Curtea a constatat că norma criticată este neconstituțională în interpretarea dată de practica de aplicare a legii (spre exemplu, a se vedea CCD-844 decizii, 07.12.2009, CCD-782, 02.12.2008) sau a recunoscut că norma criticată este constituțională în măsura stabilită prin pozițiile juridice (considerente) exprimate de Curtea Constituțională (spre exemplu, a se vedea deciziile CCD-833, 13.10.2009, CCD-849, 22.12.2009, CCD -852, 19.01.2010, CCD-903, 13.07.2010).

8. Modalități de îndeplinire a deciziei instanței constituționale: conduita autorităților publice vizate după soluționarea conflictului. Exemplificați.

Actul normativ sau prevederile acestuia declarate neconstituționale prin decizia Curții Constituționale fie că își pierd forța juridică, fie că organele care au adoptat respectivul act îi aduc modificările necesare.

III. EXECUTAREA DECIZIILOR CURȚII CONSTITUȚIONALE

1. Deciziile Curții Constituționale:

- a) sunt definitive;
- b) pot fi recurate, situație în care se vor arăta titularii dreptului, termenele și procedura;
- c) produc efecte *erga omnes* ;
- d) produc efecte *inter partes litigantes*.

Conform articolului 102 din Constituția RA, deciziile și concluziile Curții Constituționale sunt definitive. În conformitate cu partea 1, articolul 65 din Legea privind "Curtea Constituțională", în termen de trei zile de la pronunțare, deciziile și concluziile Curții Constituționale se trimit părților din proces, organelor statului, inclusiv Adunării Naționale a RA și Curții de Casație a RA și se publică în Buletinul Oficial al Republicii Armenia și în Buletinul Curții Constituționale. În conformitate cu partea 5, articolul 61 și articolul 66 din Legea RA privind "Curtea Constituțională", deciziile Curții Constituționale cu privire la fondul cauzei sunt obligatorii pentru toate organele statului și organele autonome locale. În același timp, partea a 2-a, articolul 9 din Legea RA privind "Actele juridice" stipulează că "Legile trebuie să fie în conformitate cu Constituția și nu trebuie să contravină deciziilor Curții Constituționale." În conformitate cu partea 2, articolul 12 din legea menționată "Hotărârile Adunării Naționale a Republicii Armenia nu vor contraveni Constituției Republicii Armenia, legilor Republicii Armenia, deciziilor Curții Constituționale și tratatelor internaționale ratificate de Adunarea Națională."

În conformitate cu partea 2, articolul 13 din legea menționată "Decretele Președintelui Republicii Armenia nu vor contraveni Constituției Republicii Armenia și legilor Republicii Armenia, deciziilor Curții Constituționale, hotărârilor Adunării Naționale a Republicii Armenia și tratatelor internaționale ratificate de Adunarea Națională."

Astfel, deciziile Curții Constituționale a RA sunt definitive, nu sunt supuse recursului, nu se limitează la consecințe juridice pentru părțile din proces, producând efecte juridice generale, obligatorii *erga omnes*.

2. De la publicarea deciziei în Monitorul/Jurnalul Oficial, textul de lege declarat neconstituțional:

- a) se abrogă;
- b) se suspendă, până la punerea de acord a actului/textului declarat neconstituțional cu prevederile legii fundamentale;
- c) se suspendă, până când legiuitorul invalidează decizia instanței constituționale;
- d) alte situații.

În conformitate cu partea 8, articolul 68 al Legii RA privind "Curtea Constituțională", odată ce Curtea Constituțională constată că actul criticat sau o prevedere a acestuia

încalcă Constituția, le invalidează, ceea ce înseamnă că actul normativ sau prevederile sale declarate ca fiind în contradicție cu Constituția și invalidate, pe baza deciziei Curții Constituționale, își pierd(e) forța juridică și nu mai poate fi pus în aplicare.

În conformitate cu regula generală, actul normativ sau o parte a acestuia, declarate neconstituționale de către Curtea Constituțională, își pierd forța juridică din momentul intrării în vigoare a deciziei Curții Constituționale, adică de la publicarea acesteia. Excepție fac prevederile din Codul Penal sau cele privind răspunderea administrativă, care - declarate neconstituționale, își pierd forța juridică de la intrarea lor în vigoare.

În același timp, trebuie menționat că, în conformitate cu partea 3, articolul 102 din Constituția RA, Curtea Constituțională, prin decizia sa, poate stabili o dată ulterioară la care un act normativ sau o parte a acestuia declarată ca fiind în contradicție cu Constituția își va pierde forța juridică. La această normă constituțională se face trimitere în partea 15, articolul 68 al Legii RA privind "Curtea Constituțională", potrivit căreia în cazul în care Curtea Constituțională constată că prin declararea neconstituționalității și, în consecință, prin invalidarea actului sau a oricărei prevederi a acestuia din momentul pronunțării deciziei Curții se vor produce în mod inevitabil consecințe grave pentru public și pentru autoritatea de stat, astfel încât s-ar vătăma securitatea juridică urmare a anulării respectivului act, atunci Curtea Constituțională are dreptul să declare actul ca fiind neconstituțional și în același timp, să amâne data la care se va produce invalidarea actului.

3. Odată ce curtea constituțională a pronunțat o decizie de neconstituționalitate, în ce mod este aceasta obligatorie pentru instanța de fond și pentru celelalte instanțe judiciare?

Pentru instanțele de drept comun, caracterul obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale privind neconstituționalitatea înseamnă:

- În conformitate cu partea 3.3 și partea 12.1 din Codurile de procedură civilă și procedură penală ale RA, decizia Curții Constituționale prin care este declarată neconstituționalitatea și astfel se invalidează un act normativ sau dispoziții ale acestuia reprezintă o împrejurare nouă, care servește drept motiv pentru revizuirea unei hotărâri date de către instanța de drept comun împotriva persoanei care a formulat cererea individuală în baza căreia Curtea Constituțională a declarat neconstituționalitatea și astfel a invalidat respectiva normă. Mai mult decât atât, în conformitate cu articolul 204.31 și articolul 426.2 din Codul de procedură civilă al RA, sunt de asemenea supuse revizuirii, pe baza deciziei de neconstituționalitate pronunțată de Curtea Constituțională, hotărârile instanțelor de drept comun împotriva acelor persoane care, la data pronunțării deciziei de către Curtea Constituțională cu privire la constituționalitatea dispoziției legale aveau posibilitatea de a-și exercita dreptul de sesizare a Curții Constituționale, în

conformitate cu condițiile (termenele) din Legea Republicii Armenia privind "Curtea Constituțională" (legiuitorul a avut în vedere posibilitatea de revizuire a hotărârilor judecătorești privind persoanele menționate, ca rezultat al punerii în aplicare a deciziei Curții Constituționale CCD - 833, 13 octombrie 2009);

- Norma declarată neconstituțională și invalidată de Curtea Constituțională nu mai poate fi aplicată de instanțele de drept comun;
- În cazul în care Curtea Constituțională stabilește că norma criticată este neconstituțională și o invalidează "sub aspectele menționate în decizie" sau "cu privire la anumite dispoziții", obligativitatea unei astfel de decizii a Curții Constituționale impune ca instanțele de drept comun să facă aplicarea respectivei dispoziții în conformitate cu Constituția și cu aspectele învederate de Curtea Constituțională.

4. Atât în controlul *a posteriori* cât și în controlul *a priori*, legiuitorul își îndeplinește, de fiecare dată, și în termenele prevăzute, obligația constituțională de a elimina aspectele de neconstituționalitate?

Având în vedere că declararea neconstituționalității și invalidarea unei norme de către Curtea Constituțională duce la pierderea forței juridice a respectivei norme, precum și faptul că respectiva normă nu mai poate fi aplicată, decizia de neconstituționalitate pronunțată de Curtea Constituțională nu impune legiuitorului, de regulă, să ia măsurile necesare pentru a curma starea de neconstituționalitate. Cu toate acestea, în mod frecvent intervin situații când legiuitorului i se cere să aducă actului normativ modificările necesare în vederea asigurării conformității cu Constituția. Necesitatea unei astfel de intervenții a legiuitorului apare îndeosebi atunci când Curtea Constituțională constată neconstituționalitatea normei criticate "sub aspectele precizate în decizie" sau "cu privire la anumite dispoziții".

Intervenția legiuitorului este necesară, de asemenea, în cazul în care Curtea Constituțională - prin decizia sa - creează o lacună legislativă. Apariția unei lacune nu poate rămâne fără consecințe. Decizia Curții Constituționale dă naștere unei obligații de a completa lacuna legislativă printr-o reglementare adecvată și de abrogare a reglementărilor necorespunzătoare.

Pe baza deciziei Curții Constituționale, legiuitorul are obligația de a pune reglementarea juridică declarată ca fiind neconstituțională, în acord cu Constituția, chiar și atunci când Curtea Constituțională, prin decizia sa, amână momentul la care norma declarată neconstituțională urmează să-și piardă vigoarea juridică, aceasta până la o anumită dată. Legiuitorul este obligat să efectueze modificările necesare în termenul astfel prevăzut.

În general, legiuitorul reacționează în mod adecvat la deciziile de neconstituționalitate ale Curții Constituționale. Deciziile Curții Constituționale au devenit o sursă esențială de drept. Numai în ultimii doi ani și jumătate, Adunarea Națională a RA, pe baza argumentației juridice a Curții Constituționale a RA, a modificat mai bine de 30 de legi.

5. Ce se întâmplă în situația în care, în termenul prevăzut de Constituție și/sau legislație, legiuitorul nu înlătură viciul de neconstituționalitate? Exemplificați.

Așa cum s-a menționat mai sus, Constituția RA și legile în vigoare nu prescriu un termen-limită înăuntrul căruia legiuitorul să corecteze prevederile neconstituționale. Un astfel de termen poate fi stabilit în mod indirect doar în decizia Curții Constituționale, acolo unde Curtea Constituțională amână data la care norma declarată ca fiind neconstituțională își va înceta efectele juridice. În cazul în care legiuitorul nu modifică reglementarea declarată neconstituțională, urmează ca la termenul stabilit respectiva normă să iasă din vigoare. Curtea Constituțională a RA a amânat data încetării efectelor juridice ale normei atacate prin deciziile sale CCD – 765 din 8 octombrie 2008, CCD -753 din 13 mai 2008, CCD – 780 din 25 noiembrie 2008 și CCD – 873 din 13 aprilie 2010.

Legiuitorul nu a făcut modificări în termenul stabilit prin decizia CCD - 753 a Curții Constituționale în ceea ce privește partea 3, articolul 53 din Legea RA cu privire la "Televiziune și Radio"; ca urmare a acestui fapt, la 1 decembrie 2008 (data stabilită de Curtea Constituțională), norma declarată neconstituțională și-a pierdut forța juridică.

Într-un alt caz, cu privire la decizia Curții Constituționale CCD - 780, deși legiuitorul a reacționat în termenul stabilit prin decizia Curții Constituționale, modificând în consecință Codul de procedură administrativă al RA și încercând astfel, conform deciziei Curții Constituționale, să asigure eficacitatea sistemului cu dublu grad de jurisdicție în contenciosul administrativ, aceste amendamente nu au reușit să satisfacă pe deplin cerințele deciziei Curții Constituționale. În fapt, pe baza unei alte cereri individuale, dispozițiile modificate ca urmare a aplicării deciziei Curții Constituționale au fost ulterior supuse controlului Curții Constituționale care, prin decizia CCD - 873 din 13 aprilie 2010, le-a declarat din nou ca nefiind conforme cu Constituția și le-a invalidat pe motiv că nu asigură eficiența dublului grad de jurisdicție în sistemul de justiție administrativă.

6. Prin intermediul altui act normativ, legiuitorul poate consacra din nou soluția legislativă declarată neconstituțională? Argumentați.

După cum s-a arătat mai sus, în conformitate cu partea 5, articolul 61 și articolul 66 din Legea RA privind "Curtea Constituțională", deciziile adoptate sunt obligatorii pentru toate organele statului și pentru toate organele administrației locale.

În conformitate cu partea 2, articolul 9 din Legea RA privind "Actele juridice" legile trebuie să fie în conformitate cu Constituția și să nu contravină deciziilor Curții Constituționale a Republicii Armenia.

În consecință, legiuitorului nu îi este permis să adopte din nou norme declarate de Curtea Constituțională ca fiind în contradicție cu Constituția și astfel invalidate.

7. Curtea Constituțională are posibilitatea de a însărcina alte organe cu executarea deciziilor sale și /sau de a stabili modul în care acestea urmează a fi puse în executare într-o anumită cauză?

Curtea Constituțională a RA nu are o astfel de posibilitate.